

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΒΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Τὰ Κάλανδα.

Καὶ ἡ ἀ' Αναγέννησις τῆς Σύρου καὶ ὁ « Λαός » τῶν Ἀθηνῶν ἐδημοσίευσαν διατριβὴν λίαν ἐκτενῆ, εἰς ἀπάντησιν τῶν ὄσων ἐγράψαμεν περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ἐπαρχοῦ Τήνου γενομένης προτάσεως πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Τήνῳ εὐαγοῦς ἰδρύματος, δι' ὧν ὁ γράφων πειράται ν' ἀποδείξῃ τὰ ἐναντία τῶν ὑφ' ἡμῶν γραφέντων. Ἀτυχῶς ὅμως ἡ ἀπάντησις αὐτοῦ αὐτῇ ἀντὶ νὰ ἀνασκευάσῃ ἐπεβεβαίωσε τοὺς λόγους ἡμῶν, καὶ ἀντὶ νὰ ἀποπλύνῃ τὸν κ. Ἐπαρχον Τήνου τῆς ἀποδοδομένης αὐτῷ μομφῆς τῆς μεροληψίας, ἀναφανδὸν ἀνακηρύττει αὐτὸν φατριάζοντα ἐν Τήνῳ.

Καὶ πρῶτον γράφει ὅτι ἡ διεύθυνσις καὶ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ ἐν λόγῳ Καθιδρύματος ὑπῆρξεν ἀποκλειστικὸς κληρὸς τῶν οἰκογενειῶν Δρόσου καὶ Παξιμάδου. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές. Διότι ἐάν τις ἐξετάσῃ τὰς ἀπ' ἀρχῆς ἕως τώρα ἐπιτροπὰς τοῦ Καθιδρύματος τούτου θέλει εὑρῆ ὅτι εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἐλάμβανον μέρος ἐκάστοτε οἱ πλουτῶν καὶ κοινωνικῇ ὑπεροχῇ προέχοντες πολῖται τῆς Τήνου, οὐδὲν ἑπάρχου σχόντος τὴν τόλμην νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Κυβερνητικὴν πρόσωπα, ὧν τινὰ οὐ μόνον τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀνατροφῆς καὶ κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς ἀμοιρα, διὰ πᾶν ἄλλο κατάλληλα οὐχὶ δὲ καὶ ταιαῦτα, ὥστε νὰ περιποιῶσι τιμὴν εἰς ἐν τῷ σφαιρῶν ἴδρυμα, πρόσωπα οὐδὲ μίαν φράσιν δυνάμενα ν' ἀνταλλάξωσι μετὰ τῶν ἐπισκεπτομένων τὸ καθίδρυμα τοῦτο ἐπισήμων ὑποκειμένων εἴτε ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς εἴτε ἐκ τῶν ἐξω, πρόσωπα τέλος ἀγνοοῦντα τὸ γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν. Ἄν δὲ τὰ πρὸ αὐτῶν πρόσωπα ἐτύγχανον συγγενεῖς ἢ τοῦ Δρόσου, ἢ τοῦ Παξιμάδου καὶ Σαγρέδου ἢ τοῦ Παρίση ἢ τοῦ Νάζου τοῦτο δὲν εἶναι μεμπτόν, ἐρ' ὅσον ἀνέκαθεν αἱ οἰκογένειαι αὗται προεῖχον καὶ προέχουσιν ἐν Τήνῳ.

Τὸ δὲ συμβᾶν κατὰ τὴν ὑπουργίαν τοῦ μακαρίτου Βουλγαρη ἐκ μέρους τοῦ τότε Νομάρχου κ. Δεληγιάννη, ἀποπειραθέντος νὰ ἀλλοιώσῃ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποφασισθέντα ὡς πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ εἰρημένου Καθιδρύματος, εἶναι πράξις ἣν μόνος εἰς Νομάρχης, οἷος ἦν ὁ Ἰ. Δεληγιάννης, ἤθελεν ἀποτολήσῃ, καὶ ταύτην ὡς ἀξιοκατάκριτον ἡμεῖς πρῶτοι ἐστηλιτεύσαμεν, ὡς δύναται νὰ παρατηρήσῃ τοῦτο εἰς τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα, ὁ ἀπαρεσκόμενος εἰς τὸ πῶς αὐτῆς καὶ τῆς αἰσθητικῆς τῶν συντακτῶν τῆς ἀδέξιος καὶ ἐπιλήθων δια-

τριβογράφος. Ἄλλ' ὅπως ἐμέμφθημεν τῆς πράξεως ἐκείνης τοῦ κ. Δεληγιάννη, οὕτως ἐμέμφθημεν καὶ τῆς πράξεως τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Εὐαγγελιστρίας γενομένου Ψάθη, διότι λαθῶν ἐκ τῆς ἀποθήκης τοῦ Ναοῦ καὶ πέμψας πρὸς τὸν ἀδελφόν του κληρὸν ἀξίας ἔστω καὶ 150 δραχμῶν ὡς δῶρον, τὸ δῶρον ἐκείνος τοῦτο ἐσυμψήφισεν ἀπέναντι χρέους τοῦ πρὸς τὸν δὲν ὁ κληρὸς ἐδώρηθη Ναόν, ἐξ οὗ προῆλθε δίκη, τοῦ Ψάθη ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καταγγεῖλαντος τὸν Συντάκτην τῆς « Πανοπίης » ἐπὶ συκοφαντία, ἧτις ἐπειτα ἀποδείχθησα μὴ οὐσα τοιαῦτα, ἀπέληξεν εἰς τὴν ἀθώωσιν τοῦ κατηγορουμένου. Τὰ μετὰ ταῦτα δὲ πῶς ἐγένοντο, ἤτοι πῶς κατηγγέλθησαν οἱ κ. Καῖσαρ καὶ Ψάθης καὶ διὰ τί κατηγγέλθη ὁ κ. Ἀγγελίδης, τοῦτο πρῶτην ἤδη φοράν τὸ μανθάνομεν ἐκ τῆς ἐν λόγῳ διατριβῆς. Προσθέτομεν δὲ μόνον ὅτι πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὅσα μικρὰ εἶναι ἡ ὑπεξαίρεσις πράγματός τινος, τόσῳ μᾶλλον ἀποβαίνει ἐπαίσχυντος τῷ ταύτην ποιουμένῳ, ὅταν μάλιστα οὗτος τυγχάνει ἐξέχον κοινωνικὸν μέλος.

Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Καθιδρύματος, ἡ συγκεκριμένη ἐκ τῶν Α. Δρόσου, Ν. Καγκάδη καὶ Ν. Σιγάλα, ἀληθῶς ἀνεμίχθη σκανδαλωδῶς εἰς τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐν Τήνῳ, καὶ αὐτῇ ἔρριψεν ἐν ταῖς κάλπαις ταφροῖς τῶν σφαιριδίων, τότε διὰ τί οἱ ἐκ ταύτης τῆς καλπονοθεύσεως ἀδικηθέντες δὲν κατεμήνυσαν αὐτοὺς ὅπως τιμωρηθῶσιν. Ἢ μήτοι, ἐπιτροποὶ ὄντες τῆς Εὐαγγελιστρίας, θεωροῦνται ἱεροὶ καὶ ἀπαραβίαστοι καὶ πάσαν περιβεβλημένοι πρὸς τὸ παρανομεῖν ἐξουσίαν; Βεβαίως ὁ γράφων ἐννοεῖ νὰ ἀποδώσῃ τὰς πράξεις τῶν ἄλλων εἰς πρόσωπα πολλῆς ὑπολήψεως ἐν Τήνῳ, ἀλλ' ἀγνοεῖ ὅτι ἡ συκοφαντία τοῦ αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς συμπολίτας του δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ν' ἀποδείξῃ τοῦτο καὶ εἰς τὸ περιμάχητον ἄθλον, τὸ Ἰ. Καθίδρυμα τῆς πατρίδος του, προστίθῃσι τὴν μομφὴν τοῦ ὅτι διοικεῖται ὑπ' ἀνθρώπων φατριαστῶν καὶ καλπονοθευτῶν, καὶ τὸν κ. Ἐπαρχον Τήνου καταδεικνύει βραβευτὴν τοῦ φατριασμοῦ καὶ τῆς καλπονοθεύσεως, διότι ἂν μὴ ἦτο τοιοῦτος, ἐξ ἅπαντος ὄφειλε νὰ μὴ προτάξῃ ἐν τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον προτάσει τοῦ πρῶτον πρῶτον τὸ ὄνομα ἐνὸς κομματάρχου καὶ καλπονοθευτοῦ, τὸ τοῦ Α. Δρόσου. Προφάσεις δ' ἐν ἀμαρτίαις εἶναι τὰ λεγόμενα ὅτι οἱ ἰατροὶ Λούδαρης καὶ Δενδρινός δὲν δύναται νὰ διορισθῶσιν ἐπιτροποὶ τοῦ Καθιδρύματος, καθὼς ὑπάλληλοι, διότι οὕτε ὑπῆρξαν οὔτε λέγονται ὑπάλληλοι ἐπιστή-

μονες, τόσην ἀμοιβὴν ἰατρικὴν λαμβάνοντες ὅσον ὁ ἐπιστάτης τοῦ Καθιδρύματος μισθόν. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι οὗτοι καὶ οἱ ἄλλοι ἐντιμοὶ τῆς Γήνου πολῖται, ὧν ἐμνημονεύσαμεν καὶ ἄλλοι οὕς παρελείψαμεν κατεσπονδήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ἐπαρχοῦ, καίτοι εὐποροὶ καὶ ἀνεξάρτητοι, διότι δὲν εἶναι πολιτικοὶ φίλοι τοῦ κ. Ζαλῶνη, διότι δὲν συμπεριελαμβάνοντο ἐν τῷ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Ἐπαρχον Γήνου σταλέντι καταλόγῳ παρὰ τοῦ κ. Ζαλῶνη.

Τὴν ἐν Γήνῳ πολιτικὴν τοῦ κ. Ζαλῶνη ἐπιρροὴν ἡμεῖς δὲν ἀμφισβητοῦμεν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἡ «Πανόπη» ἄλλοτε ἔγραψε, καὶ ἤδη δὲ ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ὑπολήψεως τοῦ κ. Ζαλῶνη συνηροῦμεν, διδάσκοντες τὸν Ἐπαρχον Γήνου νὰ μὴ γίνηται ἀφορμὴ διὰ τοιοῦτων μεροληπτικῶν προτάσεων νὰ δυσφημηθῆ ἡ ἐπαρχιακὴ ἐπιρροὴ τοῦ κ. Ζαλῶνη, ἀφοῦ ὁμολογουμένως δὲν ἔχει ἀνάγκη τῆς ἐπικουρίας τοῦ Ἱεροῦ Καθιδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας. Ἐπίβλεψιν δὲ ἐπὶ τῶν συμφερόντων θρησκευτικῶν καταστημάτων, ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, οὐχὶ τῷ Ζαλῶνι ἀλλ' οὐδὲ ἄλλῳ τινὶ τῶν πολιτευομένων ἠθέλομεν ἐπιτρέψῃ ἐὰν τοῦτο ἦτο ἡμῖν ἐπιτετραμμένον. Ἄν δὲ τὸ ἄθλιον καταστατικὸν τοῦ Καθιδρύματος τούτου τοιαύτην τινὰ ἐπιτρέπει ἀνάμιξιν τῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ φατριασμοῦ εἰς τὸ σεμνὸν τοῦτο ἴδρυμα, ἡμεῖς προλέγομεν μετὰ πεποιθήσεως ὅτι, ἐὰν ἐγκαίρως δὲν λάβῃ πρόνοιαν ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ πολιτεία νὰ ἐκσπάσωσιν αὐτὸ ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν παθῶν καὶ τῆς κομματικῆς διαμάχης καὶ ἀναφέρωσι τοῦτο εἰς τὴν πρέπουσαν περιωπὴν, ταχέως θὰ τὸ ἴδωσι καταρρέον καὶ κατατασσόμενον εἰς τὰς ἀρχαιότητας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τοῦ ὅπερ οὐδαμῶς ἀπαρέσκει τῷ κ. Ζαλῶνι, διότι τοιαύτη εἶναι ἡ εὐχὴ καὶ ἡ διακαὴς ἐπιθυμία τῶν ὁμοδόξων αὐτῷ. Εἰς δὲ τὸν διατριβογράφον, τὸν μεμφόμενον ἡμῖν μισαλλοδοξίαν, διότι ἀποδοκιμάζομεν τὴν ἀνάμιξιν τοῦ κ. Ζαλῶνη εἰς τὰς ὑποθέσεις περιβλέπτου ἀνά πᾶσαν τὴν δούλην καὶ ἐλευθέραν Ἑλλάδα Ὁρθοδόξου Ναοῦ, ἀποκρινόμεθα ὅτι οὔτε νῦν οὔτε εἰς τὸν αἰῶνα θὰ συγχωρήσωμεν αὐτῷ τοῦτο, πλὴν ἐὰν ἡ ὁ Ζαλῶνης γένηται ὀρθόδοξος, ἢ ἐὰν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ναοῦ ἔγερθῇ ἀλείμματα, καὶ ἐὰν δυτικοὶ ἱερεῖς ἀρξῶνται ἐν αὐτῷ ἱερουργούντες.

Ἄτυχῆ δὲ ἀποκαλοῦμεν τὴν παρέκβασιν τοῦ διατριβογράφου, ὀπισθοδρομικοῦ καὶ μισαλλοδόξου ἡμᾶς ἀποκαλοῦντος, ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ῥουμανίᾳ Ῥαγκαθῆς ἀτιμωρητὴ ὑβρίζει τὴν θρησκείαν καὶ τῶν Δυτικῶν καὶ τῶν Ἀνατολικῶν, τὸν Μωάμεθ ἀνώτερον τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς χριστιανικῆς πίστεως παριστῶν. Ἀποκαλοῦμεν δ' ἄτυχῆ καὶ τὴν παρέκβασιν καὶ τὴν παρατήρησιν αὐτοῦ, διότι εἰ καὶ κατὰ ἀνεξιθρησκίαν ἀρχὴν ἕκαστος δύναται κατ' ἐαυτὸν νὰ πιστεύῃ καὶ τῷ Χριστῷ, καὶ τῷ Μωάμεθ, καὶ τῷ Βραμαπούρτα, ἢ καὶ νὰ μὴ πιστεύῃ ἀπολύτως εἰς οὐδένα καὶ διὰ τοῦτο νὰ θεωρῇ τὰ πάντα ὡς μηδέν, δημοσίᾳ ὅμως ὅταν γράφῃ καὶ πολιτεύηται, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ σέβηται τὴν δημοσίαν ἠθικὴν καὶ νὰ μὴ πολεμῇ τὴν ἐπικρατοῦσαν τοῦ ἔθνους θρησκείαν. Διότι καὶ ὁ ἔβραϊος πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας καὶ οἱ διαμαρτυρούμενοι ὑπουργοὶ τῆς Γαλλίας οὕτω πράττουσιν. Ἐὰν ὅμως καὶ ἐκεῖνοι ἀναμιχθῶσιν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας, καὶ ζητήσωσι νὰ ἐπιθέσωσι χεῖρας εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας θρησκευτικῶν καθιδρυμάτων τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας, ὁ νόμος καὶ οἱ ἀγρυπνοὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαίων φρουροὶ οὐχὶ θὰ ἀποκωλύ-

σωσιν ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποκόψωσιν αὐτῶν τὰς χεῖρας. Τοῦτο δὲ ἐτι μᾶλλον ὀφείλει νὰ πράξῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ἀπαγορεύουσαι τῷ Ζαλῶνι καὶ παντὶ διοικητικῷ ἐν Γήνῳ ὑπαλλήλῳ νὰ ἀναμιχθῶνται ἐν τῇ διοικήσει τοῦ εὐαγοῦς ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας, τοῦ μὲν ὡς καταδείκτου τοῦ δὲ ὡς ὑποβόλῳ προσώπων ἀνηκόντων τῇ φατρίᾳ αὐτοῦ ἢ δικτιθεμένων τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ καθιδρύματος ὑπὲρ τῶν διαθέσεων τοῦ κ. Ζαλῶνη.

Ὅχι, δὲν εἴμεθα μισαλλοδόξοι ἀλλ' αὐστηροὶ τοῦ δικαίου ἐξετασταὶ καὶ τῶν μελλόντων νὰ συμβῶσι καὶ τῶν κατὰ τοῦ Καθιδρύματος τούτου τεκταικομένων καταχθονίων σκοπῶν προάγγελοι. Εἶναι δὲ αἰσχος καὶ διὰ τοὺς ἐν Γήνῳ πολίτας, ὅσοι τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος τυγχάνουσι, καὶ διὰ τὸν κ. Ἐπαρχον Γήνου, νὰ μὴ ἐντρέπωνται νὰ καθυποβάλλωσι τὸ Καθίδρυμα τοῦτο δουλικῶς εἰς τὰς καταχθονίους τοῦ Ζαλῶνη σκέψεις καὶ τὰς ὑπαγορεύσεις τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ κρυπτομένων, ἐνῷ φανερὰ ἀκούουσι καὶ βλέπουσιν, ὅτι οἱ ὁμοδόξοι αὐτῷ ποιοῦνται διαδηλώσεις ὑπὲρ τῶν Γούρκων καὶ εὐχονται ἵνα ἅπασα ἡ Ἑλλὰς ὑπαχθῇ αὐθις ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν, ὅτι οὐδέποτε ἠθέλησαν νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν διδασκαλίαν ἱερῶν μαθημάτων ὑπὸ ἱερέως τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ ἀνατολικά κοράσια, τὰ ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις αὐτῶν διδασκόμενα, ὅτι οὐδέποτε ἐπέστησαν ὅτι ἐν τοῖς Ναοῖς καὶ τοῖς δημοτικῶς ἐκπαιδευτηρίοις αὐτῶν δεόν νὰ κυματίζῃ ἡ Ἑλληνικὴ σημαία καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐτέλεσαν μετ' ἡμῶν Ἐθνικὴν ἢ Βασιλικὴν τελετὴν, ἢ ἐμνημόνευσαν τοῦ ὀνόματος τῶν βασιλευόντων ἐν Ἑλλάδι, ἴδιον Κράτος ἐν Κράτει συνταγματικῷ καὶ εὐνομούμενῳ ἱδρυσάντες. Ἐν τοσοῦτῳ μετ' ὅλας ταύτας τὰς ἀνθελληνικὰς καὶ ἐξευτελιστικὰς κατὰ τῶν πόθων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατὰ τῶν κειμένων νόμων διαδηλώσεις καὶ αὐθαιρέσις, εὐρέθησαν Ἕλληνες ὀρθόδοξοι συνηγοροῦντες ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μισαλλοδοξίας καὶ τῶν μισελλήνων Ζαλῶνη, καὶ δημοσιογράφοι ἀνεξάρτητοι, πειρώμενοι νὰ πείσωσι τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν ὅτι ἡ «Πανόπη» καὶ ἡ «Καρτερία» ἀδικοῦσι τὸν Ἐπαρχον Γήνου καὶ τὸν ἱεροῦ καὶ αὐτὸν Ζαλῶνην. Τὴν ἀρχικὴν ὅμως ἐπὶ πάντων τούτων εὐθύνην φέρει αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ κ. Κουμουνοῦρος, ὅστις ἐὰν μὲν ἀπατηθεῖς τοιοῦτον ἔπαρχον διώρισεν ἐν Γήνῳ, ὄφειλε νὰ τὸν ἀποπέμψῃ ἐκεῖθεν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀγούστου, ὅτε ἐμφανῶς τῷ καταδείξαμεν, ὅτι ὁ Ἐπαρχος καὶ ὁ βουλευτὴς Ζαλῶνης, ἐπικαλύψαντες τὰς ἀντιρρυστικὰς καὶ φιλοτούρκους ἐπιδείξεις, τὰς δημοσίως γενομένας ἐν τυμπάνῳ καὶ χοροῖς, ἐν εὐφημίαις καὶ κρότοις ἐν τῷ δήμῳ Σωσθελείου, ἀπετέλεσαν κράτος ἐν κράτει, προσβάλλουσι τὸ μέλλον καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ πρέπον ἐγκαίρως ἡ ἔκαιρία αὕτη νὰ διαλυθῇ. Ἐὰν δὲ ἐν γνῶσει καὶ χάριν μίας ἢ δύο ψήφων ἀνέχεται τοιαύτην φατριαστικὴν διοίκησιν εἰς μίαν πόσιν ὠραίαν Ἐπαρχίαν, τότε δὲν πολιτεύηται εἰλικρινῶς ὁ κ. ὑπουργός, διότι ὡς παρατιρεῖ, οἱ περὶ τὸν Ζαλῶνην ἀξιοῦσιν ἵνα ἀνεχθῶμεν αὐτοῦ, ἀφοῦ δὲν ἀνεχόμεθα τοῦ Ῥαγκαθῆ, κατ' οὐ τοσοῦτον ἐθορύβησαν ἄνδρες ἐπίσημοι καὶ διὰ λόγου καὶ διὰ γραφῆς, ὥστε οὐδὲ στιγμὴν ἠδυνήθη νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Ἐγράψαμεν πολλὰ καὶ πλείονα τῶν ὄσων ἔδει νὰ γράψωμεν, ἀλλ' ὁ προκαλέσας ἡμᾶς ἐπειδὴ προανήγειλεν ἡμῖν ὅτι δὲν σκοπεῖ ν' ἀνταπαντήσῃ, ἐκρίναμεν πρέπον νὰ μὴ ἀφήσωμεν οὐδὲν τῶν ὄσων ἢ το πρέπον νὰ

τῆ εἰπωμεν. Ὁ δὲ καυχᾶς ὄλος ποῦ ἀπέληξεν; Εἰς τοῦτο, ἀναγνώστα, ἦτοι νὰ διορισθῶσιν Ἐπίτροποι τῆς Ἐξαγγελιστρίας ὁ Α. Δρούσος, ὁ Μ. Γεωργαντόπουλος καὶ ὁ Ν. Φάλτης, ὧν ὁ δεύτερος, ὑπὸ γήρας σχεδὸν πρὸς πᾶν ἔργον ἀνίκανος, ὁ δὲ τρίτος οὔτε νὰ γράφῃ οὔτε ν' ἀναγινώσκῃ εἰδώς, ἅπαντες δὲ ἄνθρωποι τοῦ κ. Παξιμάδη, ἀλλὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐξ ὀπίου Ἐπαρχοῦ Τήνου, ὃ συγχαιρομεν διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς ἐκδοουλεύσεις του.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἡ παραμονὴ τοῦ νέου ἔτους καὶ αὐτὴ ἡ πρωτοχρονιά, παρίστων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει θέαμα ἀληθῶς οἰκτου ἄξιον. Ἐκαστος οἰκογενειάρχης στερούμενος μέσων διὰ νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὴν οἰκογενειάν του ἐλάχιστον τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἄθυμα ἐπενόησεν ἐντιμον καὶ εὐρύνει τι πρὸς χρηματισμὸν μέσον. Εἴχομεν λοιπὸν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐξ ἑνὸς μὲν τὴν ἀγορὰν (bazar) χρήματα συλλέγουσαν, ἐξ ἑτέρου τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ ταύτην χρήματα ζητοῦσαν, ἐξ ἄλλου τὴν ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν χρήματα καὶ ταύτην συλλέγουσαν, μυρίουσ δὲ ἄλλους διὰ μυρίων μέσων ὅ,τι ἂν ἤδύνατο καὶ οὔτοι νὰ λάβωσι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς τὰ κάλυρτα περιάδοντας ἀφ' ἐσπέρας καὶ τοὺς ὄργανόν τι μουσικὸν γινώσκοντας νὰ χειρίζονται τὴν ἡμέραν. Ἄπαντες ἔμειναν εὐχαριστῆμένοι, καὶ οἴζητοῦντες καὶ οἱ δίδοντες, οἱ μὲν διότι ἔβλεπον ὅτι γενικὴ οὕτως εἰπεῖν ἠγέρθη ἀνὰ τὴν πόλιν χρηματολογικὴ ἐκστρατεία, οἱ δὲ διότι ἐπέιθοντο, ὅτι δίκαιον ἦτο νὰ μὴ ἀρνηθῶσι τὴν προσφορὰν τῶν εἰς τοὺς ζητοῦντας. Πιστεύομεν ὅτι οἱ ὠφελθέντες πολλὰ θὰ διαχειρισθῶσιν αὐτὰ σωφρόνως καὶ οἰκονομικῶς, καὶ ὅτι ἐκ παντὸς τρόπου θ' ἀποφύγωσι τὰ γυμνιόνοντα τοὺς ἀπείρους χαρτοπαίγνια καὶ τὰ καταναλίσκοντα τὸ χρῆμα ἀσκόπως οἰνοπωλεῖα· διότι πολλοὶ καὶ πολλῶν αἱ οἰκογένειαι λιμῶττουςι πολλάκις ἐκ τῆς ἀκρασίας καὶ τῆς φιλοποσίας αὐτῶν, ἅτινα δὲν ἐπιτρέπονται ἐν ὥρᾳ τοιαύτης ἀχρηματίας καὶ τηλικαύτης ἀνεχειρίας.

— Ἐξαικολουθεῖ μαστιζουσα τὸν τόπον ἡ ἀεργία καὶ συνεπείᾳ ταύτης ἡ ἐργατικὴ τάξις ὑφίσταται τὰ πάνδεινα. Ἀνακούφισιν τινὰ ἐπήγαγε τοῖς πένησιν ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. Δ. Βαφιαδάκη, συμπραττόντων καὶ ἄλλων ἐντίμων πολιτῶν, γενομένη εἰσπραξίς χρηματικῶν βιοηγημάτων, ἀλλ' αὕτη ἐστὶ ἐφήμερος. Ὁ ἐνσκήψας μάχιστα ἀπὸ τῆς γῆς βαρὺς χειμῶν, καὶ τοὺς εὐρίσκοντας ἐργασίαν τινὰ ἀποκωλύων ταύτης μέλλει νὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς δεινὴν θέσιν· ἀλλ' ἄς μὴ ἀπελπίζονται διότι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμπάθεια τῶν συμπολιτῶν τῶν καὶ πάλιν δὲν θέλει τοὺς ἐγκαταλείψῃ.

— Ἡ προθυμία μεθ' ἧς αἱ κυραὶ καὶ αἱ δεσποινίδες τῆς πόλεως ἡμῶν ἔσπευσαν νὰ ανταποκριθῶσιν εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῆς «ἐν Σύρῳ ἀδελφότητος» ὑποδειχθέντα αὐταῖς σκοπὸν καταδεικνύει ὅτι ἀκμαῖον καὶ ἐπιζήλον εἶναι τὸ ὑπὲρ τῶν δούλων ἀδελφῶν ἡμῶν αἴσθημα τοῦ ὠραίου φύλου τῆς νήσου μας. Ἔργα πολλῆς καλλιτεχνίας καὶ πολυτελείας οὐχὶ εὐκαταφρόνητου προσηνήθησαν δῶρα πρὸς τὸν φιλόανθρωπον τοῦ Συλλόγου σκοπὸν. Ἡ κατὰ τὴν γενομένην ἀγορὰν (bazar) ἐκποίησις αὐτῶν, ὧν ἐν περικάλυμμα τραπέζης, δῶρον τῆς κ. Βαφιαδάκη, ἐκποιήθη ἀντὶ 500 φράγκων, ἀπέπερεν ἐπτακισχίλια φράγκα, ἔμεινε δὲ ἀνεκποίητον ἰκανὸν ποσὸν ἐργοχειρίων, ὧν ἡ διὰ λαχείου ἐκκύβευσις θέλει ἀποφέρει ἐπίσης οὐκ εὐκαταφρόνητον χρῆμα. Πολλὰ

κυραὶ καὶ νεάνιδες ἀμελήσασαι τοῦ οἴκου αὐτῶν, ἐν τοιαύταις ἡμέραις, φιλοτίμως ἀνεδέξαντο νὰ ἐργασθῶσιν εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν χειροτεχνημάτων τούτων, ἐπὶ δύο ἡμέρας εἰς τὸ φιλόανθρωπον ἔργον ἀπησχολημένοι. Εὐχόμεθα τέλος ὅπως γένηται πρέπουσα χρῆσις τοῦ χρημάτων τούτου, διότι ἐκ ταύτης ἐξαρτᾶται ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ συλλόγου συλλεγομένων εἰσφορῶν.

— Τομυρὰ κλοπὴ διεπράχθη τὴν παρελθούσαν νύκτα πρὸς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τῆς ἀγορᾶς, ἐντῆκαίτωθεν τοῦ ξενοδοχείου «Ἑλλάς» κειμένων ἐμπορικῶν γραμμάτων τοῦ κ. Ῥήγου. Κλέπται εἰσελθόντες δι' ἀντικλειδῶς καὶ διαρρήξαντες τὸ χρηματοκιβώτιον αὐτοῦ, ἀφῆρσαν, καθ' ἃ ἐμάθωμεν, 7 περίπου χιλιάδας δραχμῶν.

— Μεθ' ὅσας λύπης ἤκουσε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως μας τὴν καταδίκην τοῦ κ. Ἀθ. Βουδούρη, Μοιράρχου, ἐπὶ ἐκλογικαῖς παραβάσεσι, καθόσον τὸν στρατιωτικὸν τοῦτον ἀγαπᾶ καὶ ἐκτιμᾷ, διὰ δὲ τοὺς εὐγενεῖς του τρόπους καὶ διὰ τὴν καλὴν του συμπεριφορὰν θεωρεῖ ὡς μέλος ἐντιμον τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, μετὰ τοσαύτης ἔμαθε χαρᾶς ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν εὐφρεστήθη, διὰ Β. χάριτος νὰ ἀμνηστεύσῃ αὐτὸν καὶ νὰ τῷ ἀποδώσῃ τὸν μετὰ τόσου μόχθου καὶ τόσων ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἀποκτηθέντα στρατιωτικὸν βαθμὸν. Οὕτως ὁ κ. Βουδούρης ἐπανέρχεται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἧτις ἐν ταῖς παρούσαις ἡμέραις χρειᾶν ἔχει ἀξιωματικῶν ἰκανῶν καὶ πεπειραμένων, καὶ ἴσως μετὰ τινὰ καιρὸν θὰ ἦναι μετὰ τῶν ποθούτων αὐτῶν φίλων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει.

— Μετὰ εὐκοσμίας ἀληθῶς τιμώσης τὴν συνάδελφον «Τήνον» ἐγένετο ἡ ἀπάντησις εἰς τὰς κατὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ Τήνου ἐπικρίσεις τῆς «Πανόπης» ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπείας τοῦ ἱεροῦ Καθιδρύματος ἐν Τήνῳ. Εἰς τοιαύτας συζητήσεις ὀφείλομεν ν' ἀπαντῶμεν καὶ ἡμεῖς προσηκόντως. Εἰς ὅσας ὅμως γράφουσιν, ὅσοι ἐν συναισθήσει τοῦ ἀτόπου διατελοῦντες πειρῶνται νὰ ἐξευτελίωσι τοὺς ἑαυτῶν συμπολίτας καὶ τὰς κρίσεις ἐφημερίδων ἀναμφηρίστως ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ βασιζομένων, λυπεῖται τις, διότι ἐκβιάζεται νὰ τοῖς ἀποδώσῃ τὰ ἴσα. Naί, ἀληθές εἶναι ὅτι ὁσάκις γράφομεν περὶ τοῦ ἱεροῦ Καθιδρύματος ἔχομεν ἐν ὄψει, ὅτι αἱ περὶ αὐτοῦ κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις θὰ ἔχωσιν ἡμέραν τινὰ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν, εἰ δυνατόν, νὰ ἀπεφεύγωμεν τὴν τοιαύτην σύγκρουσιν. Ἀλλὰ, καθ' ἡμᾶς, πταίουσιν οἱ ἀνέκαθεν διοικητικοὶ ὑπάλληλοι οἱ μὴ ἀποβλέποντες εἰς τὰς λυπηρὰς συνεπείας τῶν μεροληπτικῶν προτάσεων τῶν τούτων, ἐξ ὧν πηγάζει ἡ τοιαύτη καταπόμπευσις τοῦ σεμνοῦ τῆς Ἐξαγγελιστρίας ἱδρύματος. Οὐχ ἦττον χαίρομεν διότι ἡ συνάδελφος διορᾷ τὰς ἐλλείψεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Καθιδρύματος τούτου, καὶ τὴν παρακαλοῦμεν νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν διόρθωσιν καὶ ἀνασκευὴν αὐτοῦ οὕτως, ὥστε νὰ ἐκλείψῃ ἡ τοιαύτη καὶ τηλικαύτη ἀπεραντολογία. Εἰ καὶ κρίσεις τινὲς τῆς συνάδελφου εἶναι μεροληπτικαὶ πως, οὐχ ἦττον τῷ ἐπιτρέπομεν εἶναι μεροληπτικὸν καὶ αὕτη ἔχει τὰς συμπαθείας τῆς ἐν Τήνῳ.

— Ἐκ Τήνου γράφουσιν ἡμῖν ὅτι κατεθορύβησε τοὺς φίλους τοῦ κ. Ζαλώνη ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Καθιδρύματος, καθόσον, εἰς μόνος ἐκ τῶν ἐπτά ἰδικῶν του προσώπων διορίσθη, καὶ αὐτός ὡς μέλος παραπληρωματικόν. Δὲν ἦτο καθ' ἡμᾶς ἡ ἐκλογὴ αὕτη τοῦ κ. Ἰπουργοῦ δικαία, ἦτοι νὰ παραγκωνισθῶσι πόσοι ἄλλοι πολῖται ἐγγράμματοι, ἰκανοὶ καὶ ἐντιμοί,

καὶ νὰ προσληφθῆ ὡς κύριον μέλος ὁ πέπων ἤδη ὑπὸ γήρωσ καταστάς Γεωργαντόπουλος καὶ ὁ ἀγράμματος Ν. Ψάλτης. Ἄλλα τί πταίει καὶ ὁ κ. Δεληγιάννης, ὅταν ὁ κ. Ἐπαρχος ἀγράμματος ἀνθρώπους τῷ ἐπρότεινεν ὡς μέλη τοιαύτης τιμητικῆς θέσεως; Βεβαίως δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ψάλτης ἀνθρώπος εἶναι καὶ ἀγράμματος. Τέλος ἄς εὐχρηθῶμεν ὅπως ἄλλοτε οἱ κ. Ἐπαρχοὶ Τήνου προτείνωσιν ὡς Ἐπιτρόπους τοῦ Καθιδρύματος εἰκείνους, οἵτινες δὲν ἐπιδιώκουσι τὴν θέσιν ταύτην, καὶ τοιοῦτος ἐν τῷ παρόντι ὑπάρχει εἰς ἐν Τήνῳ ὁ ἐντιμος πολίτης, ὁ κ. Ν. Καγκιάδης, ὅστις διότι θεωρεῖ τὸ καθῆκον τοῦτο βάρος, ποτὲ δὲν ἔπρεπε νὰ τῷ ἐπιτραπῆ καὶ νὰ παύσῃ ἐπιτροπεύων, ἀδιάφορον ἂν ἦναι συγγενῆς τοῦ Δρόσου ἢ τοῦ Παξιμάδου, ἢ τοῦ κ. Ζαλιώνη ἢ Νάζου, ἀρκεῖ ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ δὲν ἐπιδιώκει τὴν θέσιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ προσφερομένην αὐτῷ τὴν ἀποποιεῖται. Κάλιστον δὲ μέτρον εἶναι μία ἀμερόληπτος κλήρωσις, ἐν πολλῇ δικαιοσύνῃ γινομένη, νὰ ἀναδεικνύῃ διὰ κλήρου τὰ διοικήσοντα τὸ Καθιδρυμα τοῦτο πρόσωπα· ἀλλ' ἐν τῇ κληρωίδι νὰ περιέχωνται οἱ κληροὶ τῶν ἐπισημοτέρων πολιτῶν πάσης ἀποχρώσεως καὶ οὐχὶ αἱ ἀδαεῖς γραμμάτων, διότι τοῦτο δὲν εἶναι πλέον σύμφωνον τῇ ἐποχῇ ἐν ἣ ζῶμεν.

— Διάφοροι ἐφημερίδες, τῆς «Παλιγγενεσίας» προεξάρχουσας, πολλὴν ποιοῦνται λόγον περὶ διαφωνίας τῶν ὑπουργῶν. Καθὰ ἡμεῖς βασίμως ἐπληροφορήθημεν, γράφει ἡ «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων», τὰ περὶ τούτου διαδιδόμενα εἶναι ἐντελῶς ἀνυπόστατα.

— Γενομένης ἀπαρτίας συνεδρίασε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἡ Βουλὴ ἐψήφισε δὲ κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην εἰς τρίτην συζήτησιν τὰ δύο στρατιωτικὰ νομοσχέδια, ἧτοι τὰ περὶ τῶν κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ γῆν στρατιωτικῶν δυνάμεων. Κατόπιν ἤρξατο ἡ τρίτη συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως, μετασχηματισμοῦ καὶ συστάσεως θέσεων τιῶν, ἐξ οὗ μόνον τὸ πρῶτον ἄρθρον ἐγένετο παραδεκτόν.

— Ὁ κ. Σταματάκης τηλεγραφεῖ ἐκ Μηκυνῶν πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν τὰ ἐπόμενα:

«Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐργασίαι ἐγένοντο ἐκτὸς τοῦ περιβάλλοντος τῶν τάφων πρὸς τὸ δυτικὸν καὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος. Ἐν τούτοις ἀνεκαλύφθησαν τέσσαρα τεμάχια πλακῶν πορφύρεων γλυπτῶν. Ἐρευνηθέντων δὲ τῶν ἐντὸς τοῦ πέμπτου τάφου χωμάτων, ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἐξῆς κοσμήματα χρυσοῦν, φέρον ἀποτετυπωμένους δύο ἀετούς· μικρὰ χρυσοῦν φάβδος ἀνήκουσα εἰς τελαμῶνα· μικρὰ ταινία χρυσοῦν, φέρουσα ἀποτετυπωμένα κοσμήματα· πέταλον χρυσοῦν περιφερὲς μετὰ κοσμήματος· δύο ἥλοι χρυσοῦ· δεκατρία κομβία χρυσοῦ· τρία κομβία ἀργυροῦ· λαβὴ ξιφιδίου, ἔχουσα ἥλους ἐπικεχρυσωμένους· τριάντα ἥλοι λαβῶν ξιφῶν χαλκοῦ, ὧν οἱ δέκα τρεῖς ἔχουσι τὰ ἄκρα ἐπικεχρυσωμένα· τρεῖς λαβαὶ ἀργυρῶν ἀγγείων· τρία κομβία ἐξ ἡλέκτρον· μικρὸν πέταλον περιφερὲς ἐκ λίθου λαζουρίτου. Ὑπολείπονται ἀνερεύνητα τὰ ἐντὸς τοῦ τετάρτου τάφου χρώματα».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 13/1 Ἰανουαρίου. — Τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Νικολάου ἀπαιτήσαντος πρὸς συνομολόγησιν ἀνακωχῆς τοὺς προκαταρκτικούς ὅρους τῆς εἰρήνης, ἡ Πύλη ἠρώτησε τὴν Ῥωσσίαν τίνας προκαταρκτικούς ὅρους ἐννοεῖ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 13/1. — Οἱ Σέρβοι ἐκυρίευσαν ἐν τῇ Νύσσῃ

150 κανόνια, 30,000 τουφέκια καὶ 5,000 ἀιχμαλώτους. Ὁ Ναύαρχος Χρῖστὸς διαταχθεὶς ἀνεχώρησεν ἐκ Μερίτης κατευθυνόμενος κατὰ τὴν Ἀνατολήν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 2/14. — Ὁ Δουξ Νικόλαος ἀφίκετο εἰς Καζανλίκ· οἱ Τούρκοι ἀποσυρόμενοι ἐπυρπόλησαν τὸ Ταρταρπαζάρ καὶ τὸ Γενισαγρά. Τῆς Ῥωσσίας οὐδεμίαν ὑποδειξάσης βάσιν εἰρήνης, ἀπαιτησάσης ὅπως ἡ Τουρκία πέμψῃ ἀπεσταλμένους διαπραγματευθῆναι προεσιγωγικούς ὅρους τῆς εἰρήνης, ὁ Ῥεούρ καὶ Σερβέρ πασᾶς ἀνεχώρησαν τὴν ἑσπέραν τῆς 12 Ἰανουαρίου.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 3/15. — Οἱ Τούρκοι ἐκκενοῦσι τὴν Φιλιππούπολιν καὶ τὰ νοσοκομεῖα τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ὁ Ναμικ πασᾶς καὶ ὁ Σερβέρ πασᾶς, οἱ Τούρκοι πληρεξούσιοι, διευθύνονται εἰς Καζανλίκ. Ὁ Βηκκονσπῆλδ θέλει ζητήσῃ πίστωσιν 250 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἄριθ. 4.

Ἐπαναληπτικὸν ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

δηλοποιήσεως ἢ γνωστοποιήσεως
πλειστηριασμοῦ πλοίου.

Ὁ Δικαστικὸς Κλητῆρ τῆς περιφερείας τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Μιχαὴλ Ι. Ἀναγνωστόπουλος δηλοποιῶ καὶ γνωστοποιῶ, ὅτι·

Ἐπειδὴ δυνάμει τῆς ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ Εἰσηγητοῦ παρέδρου τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Νικολάου Βαρδῆ, ἀνεβλήθη ἡ κατακύρωσις τοῦ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1,714 (π. ἔ.) τριῶν προγραμμάτων μου ὀρισθέντος πλειστηριασμοῦ τοῦ παρ' ἐμοῦ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1,416 (π. ἔ.) κατασχεθέντος ἐν τῷ λιμένι Σύρου ἑλληνικοῦ πλοίου γαβάρας, ὀνόματι «Ἀσπατία» τόνων Ἑλληνικῶν νέων τριακοσίων ἐνὸς τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ὀφειλέτου Εὐθυμίου Μαρουλά, κατοίκου Γαλαξειδίου, ναυτικοῦ, νηολογημένου κατ' ἀρχάς εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τετρακόσια πενήκοντα ἑπτὰ 457, νῦν δὲ εἰς τὸν λιμένα Ζακύνθου ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσι πέντε ἀριθ. 125.

Διὰ ταῦτα, διὰ τοῦ παρόντος μου, δηλοποιῶ καὶ

διακηρύττω, ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ ἀνωτέρω πλοίου θέλει τελειώσῃ ὀριστικῶς τὴν ὀγδόην Ἰανουαρίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου Νικολάου Βαρδῆ, ἀρχομένης τῆς κηρύξεως τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥρας Π. Μ. τῆς ἀνωτέρω ἡμέρας μέχρι τῆς ἀποσβέσεως τῶν φώτων, συμφώνως μετὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1714 π. ε. προγραμμάτων μου.

Ἐπομένως προσκαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ νὰ παρευρεθῶσιν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον διὰ νὰ πλειοδοτήσωσι.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῆ, διακηρυχθῆ καὶ τοιχοκολληθῆ ὅπου καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει.

Ἐγένετο ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τὴν δευτέραν Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκαστοῦ ὀγδόου ἔτους (1878).

Ὁ Δικαστ. Κλητῆρ Μιχ. Ι. Ἀναγνωστόπουλος·
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἐρμούπολις αὐθημερόν.
Ὁ Δικαστ. Κλητῆρ Μιχ. Ι. Ἀναγνωστόπουλος.

(Ἐπεταὶ δικαστικὸν Παράρτημα).